ANUL XIII. — No. 2082. 4 PAGINI 3 LEI Joi 18 Iunie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN și A. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor N. PAPAGHEORGHI

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60 Redacția și provincia 3.26.69

Cluburile mici, la o răspântie

Neîndoios că prezența O. E. T. R.-ului în rosturile sportului românesc, înseamnă, din unele puncte de vedere, o reformă interesantă și vrednică de toată considerațiunea. Controlul pe care urmează să-l exercite, de azi înainte, reprezentanții O. E. T. R.-ului, asupra activității sportive din toate domeniile, marchează un important pas înainte pe drumul unui progres temeinic și constitue totdeodată o poliță de încredere asupra seriozității și a răspunderii cu care se va lucra în direcția sportului și a spectacolului sportiv.

Dacă restaurația aceasta sportivă va fi și bine realizată, printr'o armonioasă colaborare între factorii care au stat de muncă și de sacrificii pe altarul evoluției sportive de până astăzi și acei care vin, — fără îndoială, cu intenții sincere, — să dea o nouă și viguroasă îndrumare sportului românesc, atunci activitatea O. E. T. R.-ului va fi într'adevăr rodnică și vom putea saluta începuturile unei noui ere sportive, de ireproșabilă ținută morală și de splendidă mândrie națională.

Această colaborare, pe care o dorim cât mai armonioasă, este însă absolut necesară, pentru a se putea realiza o operă pozitivă și privită cu satisfacție de întreaga suflare sportivă.

O. E. T. R.-ul sosește în mijlocul întâmplărilor sportive de până acum, cu inițiative excelente, cu preocupări serioase și cu reforme care mărturisesc un zel admirabil pentru cauza sportului. Ceeace se cere însă — spre binele sportului românesc, — este ca această revoluție să se facă fără nici o vărsare de sânge. Ceeace înseamnează că ea trebuie să se înfăptuiască pe calea unei desăvârșite înțelegeri, într'un spirit de largă înțelepciune și într'o manieră care să nu prilejuiască nici un fel de nemulțumiri, de reproșuri și de ostilitate.

Intr'o și mai bună limbă românească, rândurile noastre vor să spună că e nevoie ca regulamentele O. E. T. R.-ului să fie aplicate cu bunăvoință și cu o firească înțelegere pentru timpurile și pentru evenimentele, cari au precedat sosirea reformatoare a O. E. T. R.-ului.

Un mic exemplu l-ar putea furniza, în direcția aceasta, acel articol din regulamentul O. E. T. R.-ului, care condiționează funcționarea în continuare a grupărilor sportive, de prezentarea actului constitutiv și a gestiunilor care s'au perindat de-alungul anilor de existență ai grupărilor respective.

Câte din cluburile noastre, — mai cu seamă din cele mici și sărace, dar cu merite valabile la difuzarea ideii de sport, — vor putea prezenta aceste acte constitutive și aceste gestiuni?

Puține, foarte puține.

Cele mai multe, — noi cunoaștem aceste adevăruri care nu sunt totuși dezonorante, — n'au nici un fel de arhivă, nu păstrează nici un fel de act constitutiv și nici cu egstiuni nu s'au ocupat niciodată. Create, cine știe unde, pe vreun maidan, sau într'o odăiță de mahala, din entuziasmul sincer al câtorva îndrăgostiți de sport, grupările acestea au fost mulțumite să aibe 11 perechi de tricouri și o minge și nu s'au mai gândit la acte constitutive, la chitanțe și la gestiuni.

Și, de altfel, ce gestiuni să prezinte aceste cluburi, când noi știm prea bine cum și-au târât ele existența și câte sacrificii, — ridicole, privite de departe, dar grele pentru oamenii aceia, — au fost făcute de mănunchiul de susținători ai clubului. Azi, cumpărarea unei mingi, mâine, achitarea taxei federale, poimâine, plata echipamentului și așa mai departe.

Nu mai departe decât zilele trecute, iată cazul clubului Dâmbovița al cărui inimos președinte, un comisar de poliție, și-a amanetat ceasornicul, pentru a putea plăti taxele și a participa la lupta barajului!

Regulamentele, ele singure, sunt rigide. Oamenii care le aplică trebuie însă să le dea maleabilitate și înțelegere omenească.

Și aceasta e datoria O. E. T. R.-ului. O datorie care onorează instituția.

JACK BERARIU

Atletul Horia Pietraru s'a remarcat din nou la Paris

Tânărul român a aruncat 14 m. 10 la greutate

PARIS, 16 (Intersport). — Duminecă, pe stadionul Colombes, a avut loc cea de a treia reuniune pre olimpică, la care au luat parte cei mai buni atleți ai Franței.

In cadrul acestui concurs, tânărul nostru compatriot, care se afirmă pe zi ce trece ca un atlet de mare valoare, a reușit să arunce greutatea 14 m. 10, clasificându-se al doilea, după Noel, care a câștigat primul loc cu 14 m. 15.

Rezultatul obținut de tânărul elev dela Stanislas ne indică în mod clar imensele lui resurse atletice.

După recenta performanță obținută la Paris, Pietraru este clasificat printre cei mai buni aruncători din Franța, și nu trebue uitat că acest atlet este în vârstă numai de 18 ani.

Prefectura județului Cernăuți sprijină proectul lui Bâzu Cantacuzino

Meetingul aviatic dela Cernăuți

Eri s'au întors în Capitală aviatorii bucureșteni — în frunte cu Bâzu Cantacuzino — cari au luat parte la meetingul aviatic cu care s'a inaugurat «luna Cernauților».

In ciuda timpului neprielnic — a plouat aproape în tot cursul zilei — meetingul s'a bucurat de un succes frumos, fiind urmărit de un mare număr de persoane.

Organizarea și-a asumat-o prefectura județului, condusă de verificatul sportiv care este d. Vântu, și cu concursul prețios al d-lor Marmeliuc, primarul orașului și căpitan Cicei, comandantul aeroportului Cernăuți și care s'a ocupat de organizarea technică a meetingului.

Evoluțiile aviatorilor au fost frenetic aplaudate de public, iar Bâzu Cantacuzino a fost obiectul unei călduroase manifestațiuni de simpatie.

*

După executarea programului, doi preoți din mulțime l-au binecuvântat pe marele aviator român, care va porni să realizeze una din cele mai mari performanțe sportive, urându-i desăvârșit succes în întreprinderea sa.

*

Cu acest prilej, d. prefect Vântu a anunțat că va începe o campanie de sprijinire a grandiosului proect al lui Bâzu Cantacuzino. «Prefectura — a spus d-sa — se înscrie în fruntea acestei acțiuni pe care o va extinde în toată Bucovina».

Bâzu a răspuns, mulțumind d-lui Vântu pentru sprijinul ce i l-a făgăduit și pentru desăvârșita organizare a meetingului.

Un nou record mondial femenin la atletism

MUNCHEN 16 (Intersport). — Atleta Mauermayer a stabilit, în cadrul unui concurs disputat la Munchen, un nou record mondial la aruncarea discului, reușind 47 m. 99.

La Jocurile Olympice dela Berlin, România va fi reprezentată prin 72 de participanți

Acesta este numărul fixat de Comitetul Olympic Român

Eri seară, la ora 18 s'a întrunit în localul U. F. S. R. comitetul olympic Român, pentru a fixa numărul atleților care vor reprezenta România în cea de a XI olympiadă.

D. G. PLAGINO

La ședință au luat parte d-nii: G. Plagino, general Iacobovici, N. Boerescu, colonel A. Lupașcu, M. Savu și Boicescu.

Forul olympic român a procedat la stabilirea numărului de atleți pe sporturi, cari urmează a alcătui echipa olimpică românească.

Iată și concluziile la care a ajuns forul nostru olimpic:

Atletism: 6 concurenți
Marș: 2
Box: 6
Călărie: 6
Lupte: 8
Gimnastică: 9
Handball: 18
Scrimă:
Tir: 9

In total 72 de participanți activi

In afară de aceștia vor mai figura:

8 monitori
16 oficiali
1 doctor
1 maseur

Insfârșit România va mai fi reprezentată de o echipă de 30 studenți dela I. S. E. F. și 30 tineri între 13-15 ani, cari sunt invitații comitetului olimpic german.

UNDE VA LOCUI TEAMUL OLIMPIC ROMANESC

Tot în ședința de aseară, s'a hotărât ca atleții români să locuiască în satul Olimpic. In acest scop României i s'au rezervat 80 locuri.

ROMANIA INSCRISA OFICIAL

Imediat după terminarea ședinței s'a și expediat la Berlin înscrierea definitivă a României, menționându-se în acelaș timp și lotul participanților pe sporturi.

PRESA SPORTIVA LA OLIMPIADA

Tot în ședința de eri, comitetul olympic Român a soluționat și chestiunea reprezentanților presei sportive, cari urmează să participe la Jocurile Olympice.

Insemnări...

Matchurile cu Hungaria, fragmentul pe campionat, clasament, repriza doua a Ripensiei, matchuri ale căror rezultate se cunosc dinainte

La tot ce s'a scris până acum, la observațiile făcute de colegii noștri de redacție, socotim că e cazul adăugirei câtorva însemnări, în marginea ultimelor matchuri.

Complectările noastre nu vor avea forma strictă a unor comentarii, deoarece sunt câteva informații cari credem că vor complecta sugestiv tot ce s'a spus în aceste coloane, în marginea ultimelor manifestări.

*

După două rezultate atât de diferite, după două performanțe cari se plasează la două extremități ale posibilităților unei echipe, multă lume s'a întrebat: este sau nu Hungaria echipa de clasă de care s'a vorbit atât de mult la venirea ei în București și chiar înaintea vizitei făcute în România?

Am răspuns după acel concludent 6—2 obținut împotriva Juventusului ca și după eșecul suferit din partea C. F. R.-ului, eșec în care vedem origina îndoelii de mai sus.

Hungaria este o echipă de clasă, care nu joacă însă mai mult decât este lăsată să joace.

Eforturile Hungariei au fost mai mari în ziua doua. Mai mult, a făcut unele întăriri extrem de oportune, ca schimbarea lui Mandi și totuși n'a putut realiza nimic în ofensivă, iar în apărare a primit goaluri, mai puține decât situațiile reale pe cari le-a avut C. F. R.

Inaintarea a marcat de multe ori în prima zi pentrucă a fost lăsată să joace, pentrucă a fost în ofensivă chiar mai mult decât a vrut. Apărarea Juventusului fiind obligată să lucreze încontinuu, desnodământul matchului era aproape firesc. In ziua doua credeți că au fost alții jucătorii Hungariei? Peste noapte au scăzut ca formă și clasă, au avut oare mai puțină ambiție în fața a 20000 de spectatori, ca în fața tribunelor goale? Pur și simplu n'au fost lăsați să joace, apărarea ceferistă a putut chibzui calm orice intervenție, pentrucă Georgescu, Moldovan, Bodola, Rafinski și Barbu, au reținut mingea multă vreme, au atacat și n'au făcut ca apărarea să aibă prea mult de lucru, să fie prea aglomerată și să greșească cum e firesc tunci când este hărțuită prea mult. Apărarea C. F. R.-ului n'a fost un bulevard deschis pe care să se plimbe înaintașii Hungariei.

După ce-am stabilit contribuția echipelor noastre, în raport cu Hungaria, trebue să reamintim o anticipare a noastră în care spuneam că între înaintarea campionilor Ungariei și apărare este o mare deosebire.

Apărarea Hungariei este foarte vulnerabilă, în special fundașii cu Mandi pot fi ușor împinși la gafe, iar mijlocașii, excelente elemente când echipa lor domină, sunt în situație foarte grea când au de contribuit la apărare.

Pentru ilustrarea acestei afirmații, nu ne oprim numai la matchul cu C. F. R., reamintim unele faze ale jocului cu Juventus în cari roș albaștrii victime indiscutabile, au avut și alte situații decât cele transformate în goaluri. Se poate spune că Hungaria ar fi putut marca mai mult de opt goaluri, dar și Juventus cu puțină șansă, cu mai multă hotărâre ar fi putut marca mai mult decât a reușit.

In legătură cu victoria din ziua doua, nu putem trece cu vederea că echipele noastre de valoare, deși se antrenează pe terenuri tari, se simt admirabil pe terenul cu iarbă al O. N. E. F.-ului și mai ales agrează dimensiunile acestui teren.

Noi avem nevoie pentru jocul echipelor noastre de terenuri mari, pe cât sunt mai mari pe atât ni se potrivesc mai bine.

Și ca multe alte probleme ale footballului nostru, există și una a terenurilor. Mult s'ar schimba din fizionomia și standardul jocului nostru, dacă am avea terenuri mari cu iarbă. Să nu se uite că și în alte țări terenurile au fost un element de progres.

*

In marginea celor două partide internaționale, s'a desfășurat un fragment al campionatului național un fragment foarte interesant prin faptul că au fost în horă leaderul și pretendentul cu veleități la acest loc.

Clasamentul nu s'a schimbat nici după matchurile de Duminecă, pentrupă A. M. E. F. A. ca și Ripensia au câștigat câte două puncte.

A. M. E. F. A. este astăzi la un punct de leader, a jucat însă un match mai mult, teoretic arădenii sunt deci la trei puncte de campionii din anul trecut.

Dacă în momentul de față clasamentul nu spune mare lucru, permite totuși prima socoteală pe hârtie, care să nu fie desmințită pe teren.

Nu e atât de important ce va face Ripensia în cele trei matchuri pe cari le mai are de jucat, pe cât e util de calculat ce poate face A. M. E. F. A. în jocurile cu Venus și Universitatea, pe cari trebue să le joace la București și Cluj. Noi avem impresia că nu va putea câștiga nici un punct din aceste matchuri. Va rămâne deci cu cele 27 pe cari le are acum și în acest caz indiferent ce va face Ripensia în întâlnirile de acum încolo.., titlul de campion nu-i va putea scăpa, A. M. E. F. A. obținând satisfacția deosebită că dela emoțiile barajului din anul trecut, a ajuns la al doilea loc în Divizia Națională.

*

Fiind vorba de matchurile leaderului și vice leaderului, trebue să subliniem câteva amănunte. Intâi pentru a opta oară în acest sezon Ripensia câștigă în repriza doua.

Aceste ascensiuni în ultimele 45 de minute încetează să mai fie simple coincidențe. Impotriva Venusului Ripensia a utilizat și de o tactică ofensivă nouă. De unde negrii au intrat cu toată severitatea prin Sfera și Bărbulescu pe Dobai, s'au trezit că Schvartz și Ciolac de câte ori au mingea îl deschid pe Bindea, Faptul acesta nu numai că i-a derutat, dar i-a găsit pur și simplu nepregătiți. Bindea fusese ignorat de venusiști, iar 45 de minute au fost suficiente pentru rutinații Ciolac și Schvartz să observe acest lucru. L'au transformat pe Dobai în spectator și au uzat de acele «crossing pass» cari l'au făcut pe Schvartz să joace tot timpul cu Bindea. Cercetați puțin cum s'au marcat goalurile și veți înțelege cât de bună a fost această metodă.

LIS.

(Continuare în pag. 3-a)

Presa maghiară nu se desminte

Când s'au început tratativele pentru restabilirea relațiunilor de colaborare între forurile sportive maghiare și române, «Gazeta Sporturilor» și-a impus o anumită rezervă.

Nu am protestat, căci nu era nici cazul și nici momentul. Am fi îngreunat, cel mult, mersul tratativelor, într'un moment când era nevoie de concesiuni largi din ambele părți.

Dar nici nu am exultat. Deși — precizăm — am luat cu satisfacție act de acordul încheiat și am fost bucuroși că reprezentantul O. E. T. R.-ului — d. Neagu Boerescu — a asigurat sportului românesc condițiuni de perfectă egalitate față de cel maghiar

Am păstrat totuși rezerve, ca unii care cunoșteam bine, foarte bine, trecutul.

O clipă am avut însă impresia că suntem nedrepți. Turneul F. C. Hungariei la București, mulțumită atențiunei cu care gazdele au înconjurat pe oaspeți, a fost un eveniment care s'a desfășurat într'o atmosferă de înaltă și elegantă sportivitate. Mai mult — am avut impresia — într'o ambianță favorabilă închegării unei strânse și sincere prietenii.

Am simțit deci că am greșit.

— Hotărât — ne-am spus — am exagerat. Nu aveam nici un motiv să nu acordăm cel mai larg credit intențiunilor de colaborare prietenească între sportivii acestor două țări predestinate prin însăși așezarea lor să colaboreze.

Matchurile cu Hungaria s'au terminat. Ungurii au plecat cu amintiri din cele mai plăcute, cu amărăciunea înfrângerii mult îndulcită de atitudinea atât de cavalerească a publicului nostru și cu certificatele elogioase, măgulitor de elogioase, ale întregei prese românești, nici un moment șovină.

Primul contact, după a nu știm câta pace, între sportul românesc și cel maghiar — am crezut — a fost o admirabilă manifestație de prietenie și un vot de blam pentru toți cei cari au crezut contrariul. Deci și pentru noi. Cari am fost gata — cu mulțumire — s'o recunoaștem.

Iată însă că aceste frumoase constatări cad toate, odată cu venirea în Capitală a ultimului număr din ziarul pestan «Nemzeti Sport».

Care intitulează cronica matchului:

«Combinata C. F. R.—N. A. C. —Juventus a învins Hungaria cu 2—0 (2—0)!»

Iar textul — pe care-l semnează corespondentul bucureștean al ziarului pestan, un ziarist care (e de presupus) cunoștea bine situația — cuprinde următoarea mică infamie, cu evidentă intenție de a bagateliza succesul C. F. R.-ului.

«Hungaria, care a jucat destul de bine, nu putea face mai mult în fața acestei MICI SELECȚIONATE A ROMANIEI...»

Așadar, Hungaria nu a fost învinsă de un club, ci de «o selecționată a României».

Biata Hungarie! Bieții jucători unguri! Au întâlnit o selecționată a României. Echipa României...

Să constatăm că în această echipă care ne-a vizitat au jucat ȘAPTE (Szabo, Biro, Turay, Dudaș, Sas, Cseh, Titkos) din jucătorii cari au îmbrăcat IN ULTIMA LUNA tricoul național al Ungariei?

Să mai constatăm că în «Selecționata României» care i-a învins n'am avut decât doi jucători din echipa României, Vintilă și Bodola?...

Nu ar folosi.

Ne folosește însă nouă această ultimă și pilduitoare atitudine a presei maghiare.

Ne folosește, căci vom cere O. E. T. R.-ului să vegheze și în direcția aceasta. Ii vom cere să reclame O. T. T.-ului maghiar un control asupra celor ce se scriu în presă. Căci, dacă ecoul victoriei românești de Duminecă nu va fi înăbușit de relatările tendențioase ale ziarului pestan, e bine totuși să se știe că ținem la prestigiul nostru, tot astfel cum țin ungurii la al lor...

Când ungurii ne-au trimis, sub firma unor cluburi oarecari, adevărate selecționate, noi am închis ochii, ca să nu punem gaz peste foc...

Așadar, nu pentru unguri sunt rândurile de față. Ci pentru O. E. T. R. a cărui datorie este să reclame imperios respectarea bunei cuviințe în atitudinea oficialității, echipelor și presei maghiare. Dupăcum noi nu am trecut niciodată peste limitele acestei elementare bune cuviinți.

ION VORNIC

James Braddock, campionul lumii, crede în victoria lui Joe Louis

Toate somitățile în box și-au spus părerea, referitor la matchul Joe Louis-Max Schmeling care va începe, în noaptea de Joi spre Vineri, sau mai exact Vineri dimineața la ora 5 (după meridianul Europei).

JAMES BRADDOCK

Cu excepția lui Max Schmeling și a managerului său Joe Jacobs, toți cunoscătorii, inclusiv cei cari nu agreiază pe negru, cred în victoria lui Joe Louis. Și, ceiace este mai interesant, constă în faptul că toți nutresc convingerea unei victorii înainte de limită a «teroarei negre».

Deasemenea, nu sunt puțini cei cari sunt convinși că Joe Louis va încheia cu Max Schmeling, în câteva reprize. Am arătat că pe Dempsey nu l-ar surprinde nici triumful lui Joe Louis în prima repriză.

Cât privește pe Johnston, managerul general al arenei Madison Square Garden, acesta a declarat scurt: «Max Schmeling va fi sdrobit».

Toată lumea și-a spus părerea cu mai mult sau mai puțin lux de amănunte. Singur James Braddock, deținătorul titlului suprem, a rămas în umbră, ocolind orice răspuns în această privință.

Totuși, în ultimul moment a trebuit să se pronunțe. Incolțit de ziariști, specialiști și prieteni, campionul mondial nu a mai putut găsi nici o ușiță de scăpare.

A încercat câtva timp să evite un răspuns precis dar, hărțuit din toate părțile, a început să depuie șirul convingerilor lui.

JOE LOUIS VA CAȘTIGA

«Pentruca cineva să poată bate pe Joe Louis trebue să îndeplinească trei condițiuni și anume: să nu aibă teamă de el, să lovească puternic și să cunosacă mai bine meseria.

«Ori, nu cred că Schmeling să în-

(Continuare în pag. 2-a)